

gøre somme tider, og nu om lidt skal vi til at snakke om Skjern Å, og det er jo en forholdsvis stor grøft. Men jeg ved ikke, hvad man bygger den påstand på, at vi skulle have sagt i valgkampen, at vi kun vil kompensere for nedsettelsen. Det må være en misforståelse, for det er de 500 mio. kr., det går på, og de opgøres jo bredt over de forskellige tiltag. At vi er kommet til at sige noget forkert på et tidspunkt, skal jeg da ikke afvise, eller også er det blevet refereret forkert. Men det er de 500 mio. kr., det går på.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Nu synes jeg nok, det bliver drejet i en lidt uheldig retning af Kristeligt Folkeparti. Det er jo klart, at det problem klarer vi kun med en helhedsmæssig bekæmpelse af truslerne mod vandmiljøet, og jeg nævnte punktforureningen, pesticidrester og kvælstofbelastningen; det er helheden.

Vi har også pålagt industrivirksomhederne og de kommunale rensningsanlæg milliardudgifter, for at de skulle fjerne næringssalte fra spildevandet og udledningerne. Er det meningen, at de virksomheder, der nu har kostet mange, mange penge på det her og stort set har opfyldt planen, også skal have kompensation? Er det det, Kristeligt Folkeparti mener, eller tænker man udelukkende på landbruget?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Nej, det mener vi ikke. Vi mener, at landbruget også må betale, selv om landbruget har betalt meget og gjort meget, og som jeg også beskrev i mit indlæg – og det vil mange andre vist være enig med mig i – vil Vandmiljøplan II koste landbruget langt mere end de 500 mio. kr.

Men vi er i tvivl om, hvorvidt det er nødvendigt med så store indgreb på dette tidspunkt – altså normnedsættelser for gødningen, bedre udnyttelse af proteinet i foderet, øgede harmonikrav og bedre udnyttelse af gødning som helhed. Det er tilsammen meget store krav, og så er det helt sædvanlig dansk, at det først skal gennemføres i år 2003, og så gør det nok ikke slet så ondt til den tid. Sådan gjorde man også altid, da man lavede overenskomstforhandlinger i 1970'erne: bare man udsatte det lidt, kunne vi godt få råd til det. Men det gør altså lige ondt.

Jeg tror virkelig, det er alvorligt, og derfor mener jeg, at når det er for forsigtighedsprin-

cippets skyld, vi kan sige ja til det her – hvis vi altså siger ja til det – må vi også alle sammen være med til at betale. Hvorfor skal det være lovligt at forurene inde under byerne, hvor man jo ikke drømmer om at hente drikkevand, fordi man kan hente drikkevandet ude på landet, og hvorfor skal byboerne ikke være med til at betale? Det har jeg svært ved at forstå.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg skal kun sige, at i forvejen er vi jo alle sammen med til at betale gennem vores vandafledningsbidrag. Det er byboerne også med til at betale, det er jo en fælles opgave, så derfor er det rimeligt, at den løses i fællesskab, så alle er med til at løfte.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Hr. Ole M. Nielsen siger, at det er på grund af forsigtighedsprincippet, vi vedtager lovforslagene. Nej, det er da nærmest det modsatte af forsigtighedsprincippet, det er jo, fordi problemerne ikke er løst. De problemer, hr. Christian Christensen som miljøminister satte fokus på og forlangte skulle være løst i 1995, er uløste. Man kan måle det ude i naturen og konstatere, at de er helt uløste. Det er bestemt ikke forsigtighedsprincippet, vi bygger på. Det er desværre et forsinkelsesprincip i stedet for. Nu har vi altså rådet bod på det, så vi får vedtaget noget, der virker, men vi burde have vedtaget det for mange år siden.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er da rigtigt, at byfolket og industrien også har betalt; men der er jo også mange flere byfolk og folk i industrien, end der er landmænd, og hvis landmænd forurener, forurener de jo ikke bare for egen behageligheds skyld, men for at skaffe arbejdspladser til landet.

Når hr. Steen Gade siger, at problemerne ikke er løst, er det problemerne med udledningen af det, der kommer ud under planterne. Man har jo fra landbrugets side stort set opfyldt fordelingen af gylle og nedbringelsen af gødningsudbringningen. Det, der ikke kan måles endnu, er effekten, altså hvor meget kvælstof der er tilbage, når vi kommer ned gennem rodzonen – det var det ord, jeg ikke ville have – og det er jo på grund af den store bufferbeholdning af